

УДК 343.13

*Шабаровський Б. В.,**аспірант,**кафедра правосуддя та кримінально-правових дисциплін**(Національний університет «Острозька академія»)*

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕВІРКИ ДОКАЗІВ, ОТРИМАНИХ В РЕЗУЛЬТАТІ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Постановка проблеми. Перевірка доказів в цілому залишається недослідженим кримінально-процесуальним явищем, зокрема, в розрізі окремих видів доказів. Кримінальний процесуальний кодекс України, прийнятий 13 квітня 2012 року (надалі – КПК України), ввів у вітчизняний кримінальний процес інститут негласних слідчих (розшукових) дій. Негласні слідчі (розшукові) дії мають відмінні підстави та порядок проведення, а також спосіб закріплення їх результатів. Це зумовлює виникнення низки особливостей перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Інститут негласних слідчих (розшукових) дій є предметом дослідження М. А. Погорецького, Д. Б. Сергеевої, В. А. Колесника, Є. Д. Лук'янчикова. Про перевірку доказів в межах праць про доказування та коментарів до КПК України

© Шабаровський Б. В., 2019

© Національний університет «Острозька академія», 2019

-
- Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

писали, зокрема, В. Г. Гончаренко, М. Є. Шумило, Ю. М. Groшевий, В. В. Вапнярчук, С. М. Стахівський, Є. Г. Коваленко.

Завданням статті є з'ясування особливостей перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Виклад основного матеріалу. Згідно із ч. 1 ст. 246 КПК України, негласні слідчі (розшукові) дії – це різновид слідчих (розшукових) дій, відомості про факт та методи проведення яких не підлягають розголошенню, за винятком випадків, передбачених цим Кодексом [1].

У доказуванні як докази використовуються протоколи негласних (слідчих) розшукових дій (надалі – НС(Р)Д), а також аудіо-, відеозаписи, фотознімки, речові докази, отримані в результаті їх проведення. Відповідно до ч. 1 ст. 256 КПК України, “протоколи щодо проведення негласних слідчих (розшукових) дій, аудіо- або відеозаписи, фотознімки, інші результати, здобуті за допомогою застосування технічних засобів, вилучені під час їх проведення речі і документи або їх копії, можуть використовуватися в доказуванні на тих самих підставах, що і результати проведення інших слідчих (розшукових) дій під час досудового розслідування”.

Під перевіркою доказів мається на увазі діяльність суб'єктів доказування із з'ясування змісту доказів, зіставлення доказів, збирання нових доказів, що здійснюється з метою з'ясування належності, допустимості та достовірності кожного доказу. Перевірка протоколів НС(Р)Д та інших доказів, отриманих в результаті їх проведення, має свої особливості, які найповніше проявляються в частині перевірки їх допустимості.

У ч. 1 ст. 86 КПК України вказано, що “доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому цим

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

Кодексом". Перевірка допустимості доказів, отриманих в результаті проведення НС(Р)Д, полягає, зокрема, в перевірці правомочності суб'єкта, який ці докази зібрав. Як вважає В. А. Колесник, "Правомочність слідчого визначається тим, що проводити негласну слідчу (розшукову) дію має право лише слідчий, який здійснює досудове розслідування злочину. В матеріалах кримінального провадження повинен бути процесуальний документ, що підтверджує повноваження на час проведення такої негласної процесуальної дії конкретного слідчого на здійснення досудового розслідування злочину одноособово або в складі групи слідчих як уповноваженої процесуальної особи. Інший слідчий навіть того самого органу досудового розслідування не може бути суб'єктом проведення негласної слідчої (розшукової) дії в цьому кримінальному провадженні" [2, с. 84].

Г. О. Ганова та О. В. Геселев зазначають, що "Матеріали НС(Р)Д мають вказувати на джерело їх походження, щоб за певних обставин можна було перевірити пояснення авторів чи обізнаних з ними осіб. Зазначена перевірка може здійснюватися за участі сторін кримінального провадження, зокрема, у закритому судовому засіданні, шляхом допитів, проведення експертиз (наприклад, експертизи аудіо-, відеозапису), слідчих експериментів тощо, а також співставлення з доказами, отриманими за результатами інших слідчих (розшукових) дій" [3, с. 220].

Відповідно до ч.ч. 2 та 3 ст. 256 КПК України, для перевірки доказів, отриманих в результаті проведення НС(Р)Д, суд має право допитати як свідків осіб, які проводили такі слідчі дії чи були залучені до їх проведення, а також осіб, з приводу дій або контактів яких проводилися негласні слідчі (розшукові) дії. На практиці допит осіб, які проводили НС(Р)Д чи були залучені до їх проведення, зустрічається досить часто, а

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

допит осіб, з приводу дій або контактів яких проводилися такі дії, – рідко. До прикладу, Богуславський районний суд Київської області в ході розгляду кримінального провадження за обвинуваченням у збуті наркотичних засобів допитав як свідка особу, що брала участь у проведенні оперативної закупівлі наркотичних засобів в обвинуваченого. Свідок, зокрема, показав, що він за власної ініціативи взяв участь у закупівлі в обвинуваченого наркотичних засобів з використанням технічних засобів для проведення відеозапису, отримав в службовому кабінеті відділення поліції грошові купюри в сумі 100 гривень номіналом по 50 гривень. При цьому свідок, за його показаннями, був оглянутий в присутності понятих та потім прослідував до обвинуваченого, у якого придбав за 100 гривень 1 мл. опію ацетильованого в одноразовому ін'єкційному шприці. Наркотичний засіб відразу приніс до працівників поліції в службовий кабінет, де в присутності понятих ін'єкційний шприц з опієм ацетильованим було вилучено та поміщено до спеціального пакету, про що було складено відповідний протокол [4].

Допит осіб, які проводили такі слідчі дії чи були залучені до їх проведення, може відбуватися із збереженням у таємниці відомостей про цих осіб (ч. 2 ст. 256 КПК України). Ця норма кореспондує із ч. 9 ст. 352 КПК України, яка дозволяє проведення допиту свідка у режимі відеоконференції у такий спосіб, який унеможливорює ідентифікацію свідка, в тому числі, за голосом. Як показує судова практика, клопотання про це може подавати і сам свідок [5].

У справі “Ван Мехелен та інші проти Нідерландів” ЄСПЛ аналізує можливість анонімного допиту як свідків працівників поліції: “на думку Суду, врівноваження інтересів захисту з аргументами на користь збереження анонімності свідків спричиняє особливі проблеми, якщо цими

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

свідками є працівники державної поліції. Попри те, що їхні інтереси, як і інтереси їхніх сімей, за Конвенцією, також вимагають захисту, не можна не визнати того факту, що їхній статус дещо інший порівняно зі статусом незаінтересованого свідка або потерпілого. Взагалі обов'язок поліцейських — підкорятися розпорядженням виконавчих органів та підтримувати зв'язок із обвинуваченням. Тому використовувати їх як анонімних свідків слід лише за виняткових обставин. Крім того, сам характер їхніх службових обов'язків, зокрема, якщо це поліцейські, які здійснюють арешт, передбачає допитування їх у відкритому судовому розгляді...” [6]. Вбачається, що допит осіб, які проводили негласні слідчі (розшукові) дії чи були залучені до їх проведення, доцільно проводити із збереженням у таємниці відомостей про них лише у виняткових випадках.

У КПК України відсутня норма про те, що до участі у проведенні негласних слідчих (розшукових) дій повинні залучатися поняті. Проте, як вказує Є. Д. Лук'янчиков, “слід зауважити, що КПК не містить і заборони залучення понять до участі у негласних слідчих (розшукових) діях. Поняті можуть бути запрошені до участі в інших процесуальних діях, якщо слідчий вважатиме це за доцільне (ч. 7 ст. 223 КПК)” [7, с. 61]. Приклад залучення понять до проведення оперативної закупівлі знаходимо в уже цитованому вирокі Богуславського районного суду Київської області [4].

На особливості перевірки доказів, отриманих в результаті НС(Р)Д, впливає також законодавство про державну таємницю. Так, згідно із ст. 8 Закону України “Про державну таємницю”, віднесено до державної таємниці інформацію, зокрема, про засоби, зміст, плани, організацію, фінансування та матеріально-технічне забезпечення, форми, методи і результати оперативно-розшукової діяльності, про осіб, які співпрацюють або раніше співпрацювали на конфіденційній основі з органами, що

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

проводять таку діяльність, про склад і конкретних осіб, що є негласними штатними працівниками органів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність [8]. Відповідно до Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, затвердженого Наказом Служби безпеки України № 440 від 12 серпня 2005 року (із подальшими змінами), до таких відомостей віднесено, з-поміж іншого, відомості про факт або методи проведення негласної слідчої розшукової дії (п. 4.12.4) та відомості, що дають змогу ідентифікувати особу, місце або річ, щодо якої проводиться чи планується проведення негласної слідчої (розшукової) дії, розголошення яких створює загрозу національним інтересам і безпеці (п. 4.12.5) [9]. З огляду на такий статус відомостей про факт, методи проведення НС(Р)Д, про особу, місце, річ, щодо яких проводилися НС(Р)Д, при перевірці допустимості доказів, отриманих в результаті проведення НС(Р)Д, суди, зокрема, керуються Наказом № 114/1042/516/1199/936/1687/5 Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України “Про затвердження інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні” від 16.11.2012 року (із подальшими змінами, надалі – Наказ) [10]. Так, у п. 4.8. Наказу визначено, що “фіксація результатів негласної слідчої (розшукової) дії повинна здійснюватися таким чином, щоб завжди була можливість експертним шляхом встановити достовірність цих результатів”. У п. 4.10. Наказу вказано, що “у разі здійснення заходів безпеки щодо співробітників оперативних підрозділів, які проводили негласні слідчі (розшукові) дії або залучались до їх проведення, відомості

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

про цих осіб у протоколі зазначаються із забезпеченням конфіденційності в порядку, визначеному законодавством”.

Відповідно до п. 5.1. Наказу, постанова слідчого, прокурора про проведення НС(Р)Д, клопотання про дозвіл на проведення НС(Р)Д, ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення НС(Р)Д, протокол про проведення НС(Р)Д, які містять відомості про факт та методи проведення НС(Р)Д, підлягають засекречуванню. Однак, всі ці документи мають важливе значення для перевірки доказів, отриманих в результаті проведення НС(Р)Д, адже там визначено підстави для проведення такої слідчої дії, її вид, строк дії дозволу на проведення, кримінальне провадження, у межах якого надано дозвіл. Сторони кримінального провадження та суд можуть отримати доступ тільки до розсекречених матеріалів щодо проведення НС(Р)Д. З огляду на це, існує практика звернення до суду із клопотанням про надання доступу до розсекречених матеріалів (клопотання щодо проведення негласних слідчих (розшукових) дій, ухвалу слідчого судді, тощо). До прикладу, таке клопотання задовільнив Фрунзенський районний суд м. Харкова – “з метою встановлення обставин вчинення кримінального правопорушення, визначення належності та допустимості отриманих в ході досудового розслідування доказів, перевірки показань обвинуваченого” [11].

Верховний Суд у складі Великої Палати встановив, що документи, які стали правовою підставою проведення НС(Р)Д, а саме клопотання слідчого, прокурора, їх постанови, доручення, ухвала слідчого судді, повинні бути розсекречені та відкриті стороні захисту у порядку ст. 290 КПК України, оскільки ці документи призначені для підтвердження допустимості доказів, отриманих за результатами проведення таких дій, і “повинні перевірятися та враховуватися судом під час оцінки доказів” [12].

- Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

Під час перевірки доказів, отриманих у результаті проведення такої негласної слідчої (розшукової) дії як контроль за вчиненням злочину (ст. 271 КПК України), прокурор, а в подальшому – суд зобов'язані встановити, чи під час підготовки та проведення заходів з контролю за вчиненням злочину не було провокування (підбурення) особи на вчинення цього злочину з метою її подальшого викриття, чи не було допомоги особі вчинити злочин, який би вона не вчинила, якби слідчий цьому не сприяв, чи не було впливу на особу із цією ж метою насильством погрозами, шантажем. На думку Ленінського районного суду м. Полтави, обставини, які свідчать про відсутність під час негласної слідчої (розшукової) дії провокування особи на вчинення злочину, мають бути викладені в постанові прокурора про проведення негласної слідчої (розшукової) дії – контроль за вчиненням злочину [13].

У цьому контексті М. А. Погорецький вказує на те, що “ЄСПЛ чітко розмежував межі дозволеного під час проведення правоохоронними органами негласних слідчих дій. Тобто якщо вказані працівники, з метою штучного збільшення показників боротьби зі злочинністю, спеціально залучають для цього підготовлену особу, яка в подальшому під їхнім контролем активними діями провокує “злочинця” до вчинення кримінального правопорушення, то докази на підтвердження винуватості, здобуті в ході такої провокації, суд зобов'язаний визнати як недопустимі, а особу обвинуваченого – виправдати. Разом із тим, коли представники правоохоронних органів обмежились пасивним спостереженням за злочинною поведінкою особи і в ході проведення негласних слідчих дій мав місце судовий контроль за дотриманням прав та свобод особи, отримані докази будуть відповідати критеріям допустимості” [14, с. 41-42].

-
- Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

Висновки. На основі проведеного дослідження можемо виділити такі особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення НС(Р)Д.

1. Можливість допиту осіб, які проводили НС(Р)Д чи були залучені до їх проведення, зокрема, із збереженням у таємниці відомостей про цих осіб. Вбачається, що допит цих осіб доцільно проводити із збереженням у таємниці відомостей про них лише у виняткових випадках.

2. Можливість допиту осіб, з приводу дій або контактів яких проводилися НС(Р)Д.

3. Необхідність розсекречення та відкриття другій стороні у порядку ст. 290 КПК України не лише доказів, отриманих в результаті НС(Р)Д, а й документів, які стали правовою підставою їх проведення, а саме клопотання слідчого, прокурора, їх постанови, доручення, ухвала слідчого судді.

4. З'ясування, чи не було провокування (підбурення) особи на вчинення цього злочину з метою її подальшого викриття.

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9-13. – 144 с.

2. Деякі окремі вимоги до складання протоколу негласних слідчих (розшукових) дій та додатків до нього / В. А. Колесник // Часопис Академії адвокатури України. – 2015. – Т. 8, № 4. – С. 81-85.

3. Доказування у кримінальному провадженні: навч.-практ. посібник / кол. авт. – К.: Національна академія прокуратури України, 2017. – 346 с.

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

4. Вирок Богуславського районного суду Київської області від 25 червня 2018 року у справі № 358/1281/17 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/74946431>
5. Ухвала Михайлівського районного суду Запорізької області від 29 січня 2015 року у справі № 321/1298/14-к : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/43295702>.
6. Рішення Європейського суду з прав людини у справі “Ван Мехелен та інші проти Нідерландів” : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eurocourt.in.ua/Article.asp?AIdx=384>.
7. Законодавче регулювання інституту понять / Є. Д. Лук’яничков, Б. Є. Лук’яничков // Вісник кримінального судочинства. – 2015. – № 2. – С. 57-63.
8. Про державну таємницю : Закон України від 21 квітня 1994 року (із подальшими змінами) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>.
9. Про затвердження зводу відомостей, що становлять державну таємницю : Наказ Служби безпеки України № 440 від 12 серпня 2005 року (із подальшими змінами) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0902-05>.
10. Про затвердження інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : Наказ № 114/1042/516/1199/936/1687/5 Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16 листопада 2012 року : [Електронний ресурс]. – Режим

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12/print1442474560814268>.

11. Ухвала Фрунзенського районного суду м. Харкова від 23 лютого 2017 року у справі № 645/4967/15-к : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/64939140>

12. Постанова Верховного Суду від 16 січня 2019 року у справі № 751/7557/15-к : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/79298340>.

13. Вирок Ленінського районного суду м. Полтави від 22 січня 2019 року у справі № 553/3317/17 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/79331667>.

14. Застосування провокації в ході негласних розслідувань: питання правомірності / М. А. Погорецький // Вісник кримінального судочинства. – 2016. – № 1 – С. 33-42 (С. 41-42).

Шабаровський Б. В.

Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій

У статті на основі норм Кримінального процесуального кодексу України, прийнятого 13 квітня 2012 року (із подальшими змінами), з'ясовано особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Зокрема, як особливість виокремлено можливість допиту осіб, які проводили НС(Р)Д чи були залучені до їх проведення, в т. ч., із збереженням у таємниці відомостей про цих осіб. Висловлено думку, що допит цих осіб доцільно проводити із збереженням у таємниці відомостей про них лише у виняткових випадках. Звернено увагу на можливість допиту осіб, з приводу дій або контактів

▪ Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

яких проводилися НС(Р)Д. Проілюстровано, що при перевірці доказів, отриманих в результаті НС(Р)Д, слід з'ясувати, чи були розсекречені та відкриті другій стороні у порядку ст. 290 КПК України не лише самі докази, а й документи, які стали правовою підставою для проведення НС(Р)Д. Вказано на те, що на перевірку таких доказів впливає аналіз, чи не було провокування (підбурення) особи на вчинення цього злочину з метою її подальшого викриття.

Ключові слова: доказ, перевірка доказів, негласні слідчі (розшукові) дії, протокол негласної слідчої (розшукової) дії.

Шабаровський Б. В.

Особенности проверки доказательств, полученных в результате проведения негласных следственных (розыскных) действий

В статье на основе норм Уголовного процессуального кодекса Украины, принятого 13 апреля 2012 (с последующими изменениями), выяснены особенности проверки доказательств, полученных в результате проведения негласных следственных (розыскных) действий. В частности, как особенность выделена возможность допроса лиц, проводивших НС(Р)Д или привлеченных к их проведению, в т. ч., с сохранением в тайне сведений об этих лицах. Высказано мнение, что допрос этих лиц целесообразно проводить с сохранением в тайне сведений о них только в исключительных случаях. Обращено внимание на возможность допроса лиц, по поводу действий или контактов которых проводились НС(Р)Д. Проиллюстрировано, что при проверке доказательств, полученных в результате НС(Р)Д, следует выяснить, были ли рассекречены и открыты второй стороне в порядке ст. 290 УПК Украины не только сами

-
- Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

доказательства, но и документы, которые стали основанием для проведения НС(Р)Д. Указано на то, что на проверку таких доказательств влияет анализ, имело ли место быть провоцирование (подстрекательство) лица на совершение этого преступления с целью дальнейшего разоблачения.

Ключевые слова: доказательство, проверка доказательств, негласные следственные (розыскные) действия, протокол негласного следственного (розыскного) действия.

Shabarovskyi B. V.

Peculiarities of checking the evidence obtained as a result of secret investigative (search) actions

Peculiarities of checking the evidence obtained as a result of secret investigative (search) actions are clarified based on the provisions of the Criminal Procedural Code of Ukraine adopted on April 13, 2012 (with subsequent changes). As a feature, the possibility of interrogation of persons conducted the secret investigative (search) actions or those who were involved into them, including keeping the information about these persons secret. The opinion was expressed that it is expedient to conduct the interrogation of these persons with keeping the information about them secret only in exceptional cases. The attention was paid to the possibility of interrogation of persons concerning actions or contacts of whose secret investigative (search) actions were conducted. It is illustrated that in checking the evidence obtained as a result of secret investigative (search) actions it should be determined whether either evidences or documents that became the legal basis for the secret investigative (search) actions were declassified and disclosed to the other party in accordance with the Art. 290 of Criminal Procedural Code of Ukraine. It is

-
- Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.

indicated that checking the evidence must include the analysis whether there was provocation (incitement) of a person to commit this crime in order to further its disclosure.

Key words: evidence, checking the evidence, secret investigative (search) actions, minutes of secret investigative (search) actions.

-
- Особливості перевірки доказів, отриманих в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій / Шабаровський Б. В. // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2019. – № 1(19) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/18sbvsrd.pdf>.